

Заїчко Костянтин Вікторович,
здобувач ДНДІ МВС України,
начальник відділу ДНДІ МВС України,
м. Київ, Україна,
ORCID ID 0000-0001-5987-3197

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ЗВ'ЯЗКУ В УКРАЇНІ

У статті на основі аналізу чинного законодавства України розглянуто питання щодо визначення основних суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні. Наголошено, що на сьогодні в Україні функціонує велика кількість суб'єктів публічного адміністрування в цій сфері, що кінець кінцем призводить до окремих негативних чинників, які гальмують розвиток зазначеної сфери через дублювання повноважень таких суб'єктів та потребують усунення. Автор звертає увагу на відсутність єдиної чітко визначеної системи суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні та намагається класифікувати вказані суб'єкти на відповідні групи.

Ключові слова: зв'язок, телекомунікації, публічне адміністрування, суб'єкти, радіочастотний ресурс.

Сучасний розвиток різних засобів, що забезпечують можливість організації зв'язку на значній віддаленій відстані, сприяє забезпеченню функціонування та піднесенню економіки країни. З огляду на це, постає актуальне питання щодо створення ефективної інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури як одного з основних факторів максимального задоволення попиту споживачів на послуги у сфері зв'язку, створення сприятливих організаційних та економічних умов для залучення інвестицій, збільшення обсягів послуг та підвищення їх якості, розвитку та модернізації мереж зв'язку. Для впорядкування зазначеної діяльності держава створює систему суб'єктів, що здійснюють публічне адміністрування цієї сфери.

Проблеми правового регулювання у сфері зв'язку привертали увагу таких вчених як В. Авер'янов, О. Андрійко, І. Арістова, О. Бандурка, Ю. Битяк, Н. Богун, Р. Боровков, В. Гаращук, С. Гусаров, В. Дрешпак, І. Кобзев, В. Ковальська, А. Комзюк, С. Кузніченко, Р. Мельник, О. Музичук, В. Невядовський, О. Полінець, О. Тер-Степанян, В. Шестак тощо. Проте беручи до уваги доробок перелічених науковців, питання щодо суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні висвітлені фрагментарно. Указане свідчить про актуальність цієї статті, метою якої є визначення суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні.

Перш ніж перейти до аналізу правових засад публічного адміністрування в досліджуваній сфері, слід наголосити, що в теорії держави і права сутність суб'єкта права визначається через сукупність якостей, визнаних або встановлених законом, і яким суб'єкт повинен володіти для участі в правовідносинах [1, с. 198].

З огляду на це, варто погодитися з думкою І.В. Гиренка, який підкреслює, що суб'єктами адміністративного права можуть бути: а) індивідуальні суб'єкти – фізичні особи, які поділяються на такі групи: громадяни, іноземці та особи без громадянства, фізичні особи з іншим спеціальним статусом; б) колективні суб'єкти (юридичні особи): держава, державні органи та установи, громадські об'єднання тощо [2, с. 86].

Відтак, спробуємо розглянути відповідні суб'єкти, які згідно з чинним законодавством здійснюють від імені держави публічне адміністрування у сфері зв'язку, а також провадять діяльність у цій сфері або є споживачами відповідних послуг. До таких суб'єктів можна віднести державу як суб'єкта відповідних міжнародних відносин (у т.ч. й у досліджуваній сфері) та державу-члена Міжнародного союзу електрозв'язку, котра виступає як суб'єкт влади в особі державних органів, через які здійснює функції, зокрема, і у сфері зв'язку. Безпосередньо система таких органів, які наділені відповідними повноваженнями у досліджуваній сфері або беруть у ній участь, налічує доволі велику кількість, до яких передовсім можна віднести Президента України, Верховну Раду України та Кабінет Міністрів України.

Президент України, відповідно до Конституції України, є главою держави і виступає від її імені, при цьому визначаючи основні напрями її діяльності із захисту життєво важливих інтересів особистості, суспільства і держави. Крім того, він не тільки підписує закони, прийняті Верховною Радою України, які, у тому числі, стосуються публічного адміністрування у сфері зв'язку, але й наділений правом вето щодо прийнятих законів; призначає на посади та звільняє з посад окремих посадових осіб державних органів, у тому числі й тих, які безпосередньо стосуються вказаної сфери (наприклад, він призначає на посади та звільняє з посад половину складу Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення); зупиняє дію актів Уряду тощо [3].

На основі та на виконання Конституції і законів України Президент видає відповідні укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України. Так, наприклад: 1) з метою прискорення цифровізації суспільства та всіх галузей економіки, впровадження новітніх технологій у сфері телекомунікацій, високошвидкісного безпроводного доступу до мережі Інтернет Президентом видано Указ від 17.05.2019 № 242/2019 “Про забезпечення умов для впровадження системи рухомого (мобільного) зв'язку п'ятого покоління”, яким постановлено Уряду розробити за участю Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, інших зацікавлених державних органів та затвердити план заходів на 2019–2020 рр. щодо впровадження в Україні у 2020 році системи рухомого (мобільного) зв'язку п'ятого покоління.

Зокрема, необхідно наголосити, що Глава держави не тільки видає відповідні нормативні документи, але й здійснює контроль за їх виконанням та відповідністю їхнім нормам інших нормативно-правових актів. До таких контрольних повноважень варто віднести безпосереднє здійснення президентського контролю, участь в утворенні відповідних інституцій, а також створення норм, які містяться в його указах.

Безпосереднє ухвалення державної політики та законодавче забезпечення публічного адміністрування у сфері зв'язку здійснює Верховна Рада України

(далі – ВРУ), яка є єдиним органом законодавчої влади, уповноваженим приймати закони, які, зокрема, стосуються публічного адміністрування у сфері зв'язку. Крім того, необхідно підкреслити, що ВРУ у своєму складі має відповідні комітети, які, з-поміж іншого, також вивчають проблеми законодавчого забезпечення публічного адміністрування у сфері зв'язку, а саме: 1) Комітет з питань цифрової трансформації, до предмета відання якого належать, зокрема, цифрова індустрія та телекомунікації, радіочастотний ресурс, законодавчі засади адміністрування, функціонування та використання мережі Інтернет в Україні; 2) Комітет з питань транспорту та інфраструктури, до предмета відання якого належать, зокрема, поштовий зв'язок, а також критична інфраструктура, до об'єктів якої включено підприємства та установи таких галузей як інформаційні технології та телекомунікації (електронні комунікації).

До того ж, у ВРУ доволі часто відбуваються відповідні парламентські слухання, у тому числі з питань, так чи інакше пов'язаних із публічним адмініструванням у сфері зв'язку. Так, наприклад, 15.04.2020 були проведені парламентські слухання на тему “Кібербезпека, критична інфраструктура, електронні комунікації в Україні: стан, проблеми, шляхи їх вирішення”.

Таким чином, слід підкреслити, що ВРУ є одним з основних суб'єктів публічного адміністрування в досліджуваній сфері, оскільки має повноваження щодо прийняття відповідних законодавчих актів, проведення різноманітних заходів (засідань, парламентських слухань) та парламентського контролю.

Провідне місце в публічному адмініструванні у сфері зв'язку в Україні також відіграють органи виконавчої влади, систему яких складають Кабінет Міністрів України (далі – КМУ), а також центральні та місцеві органи виконавчої влади. Так, Уряд України як вищий орган виконавчої влади в Україні очолює єдину систему цих органів; спрямовує й координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади (у тому числі й у досліджуваній сфері); видає обов'язкові до виконання постанови і розпорядження в цій сфері; розробляє відповідні концепції, стратегії, плани, державні цільові програми та здійснює контроль за їх виконанням [3]. Наприклад, постановою КМУ від 09.12.1999 № 2238 свого часу була затверджена Концепція розвитку зв'язку України, а розпорядженнями КМУ від 14.02.2018 була схвалена Стратегія імплементації положень директив Європейського Союзу у сфері послуг поштового зв'язку та кур'єрських послуг (“дорожньої карти”) та затверджений План заходів щодо її реалізації; від 07.06.2006 № 316-р – Концепція розвитку телекомунікацій в Україні; від 10.09.2008 № 1189-р – Концепція Державної програми ефективного використання радіочастотного ресурсу України із застосуванням перспективних радіотехнологій.

Компетенція Уряду України щодо публічного адміністрування у сфері зв'язку визначається чинним законодавством. Так, КМУ: по-перше, відповідно до своїх повноважень забезпечує загальне регулювання діяльності у сфері надання послуг поштового зв'язку [4]; по-друге: а) затверджує Національну таблицю розподілу смуг радіочастот і План використання радіочастотного ресурсу України; б) координує діяльність центральних органів виконавчої влади щодо управління і користування радіочастотним ресурсом України; в) забезпечує здійснення конверсії радіочастотного ресурсу України в обсягах та в терміни, передбачені Планом

© Zaichko Kostiantyn, 2020

використання радіочастотного ресурсу України; г) встановлює розміри плати за видачу, переоформлення, продовження терміну, видачу дублікату ліцензій на користування радіочастотним ресурсом України [5]; по-третє: а) забезпечує проведення державної політики у сфері телекомунікацій; б) забезпечує рівні умови розвитку всіх форм власності у сфері телекомунікацій; в) здійснює управління об'єктами державної власності у сфері телекомунікацій; г) спрямовує і координує діяльність міністерств, інших центральних органів виконавчої влади у сфері телекомунікацій [6] тощо.

Окрім Уряду України, безпосереднє виконання функцій держави щодо публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні здійснюють також й інші органи виконавчої влади, серед яких важливе значення мають міністерства та інші центральні органи виконавчої влади (далі – ЦОВВ). Так, одним з таких міністерств виступає Міністерство інфраструктури України (далі – Мінінфраструктури), яке є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику, зокрема, у сфері надання послуг поштового зв'язку [7].

Державним органом, який призначений для забезпечення функціонування і розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку, формування та реалізації державної політики у сферах телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, а також інших завдань відповідно до закону, є Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України (Держспецзв'язку), на яку відповідно до визначених законом завдань покладаються обов'язки, зокрема щодо виконання функції Адміністрації зв'язку та радіочастот України [8].

Безпосередньо центральним органом виконавчої влади із спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сферах організації спеціального зв'язку, захисту інформації, кіберзахисту телекомунікацій і користування радіочастотним ресурсом України виступає Адміністрація Держспецзв'язку, яка є: а) центральним органом виконавчої влади в галузі зв'язку (крім прав та обов'язків, пов'язаних із реалізацією функцій у сфері надання послуг поштового зв'язку загального користування); б) спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань організації спеціального зв'язку та захисту інформації [9].

До основних завдань Адміністрації Держспецзв'язку належить: 1) забезпечення формування та реалізація: а) державної політики у сферах телекомунікацій, користування радіочастотним ресурсом України, поштового зв'язку спеціального призначення, урядового фельд'єгерського зв'язку, безпеки та розвитку державної системи урядового зв'язку, Національної системи конфіденційного зв'язку; здійснення державного контролю у таких сферах; б) державної технічної політики в галузі зв'язку; 2) участь у формуванні та реалізації державної тарифної політики у сферах телекомунікацій і користування радіочастотним ресурсом України [9].

Провідну роль у публічному адмініструванні у сфері зв'язку в Україні відіграє також Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації (далі – НКРЗІ), яка є державним колегіальним органом,

підпорядкованим Президенту України, підзвітним Верховній Раді України, що здійснює державне регулювання у сфері телекомунікацій, інформатизації, користування радіочастотним ресурсом та надання послуг поштового зв'язку. Слід наголосити, що у визначеній сфері НКРЗІ здійснює повноваження органу ліцензування, дозвільного органу, регуляторного органу та органу державного нагляду (контролю) [10].

До того ж, хотілося б звернути увагу на те, що до сфери управління НКРЗІ входить державне госпрозрахункове підприємство “Український державний центр радіочастот” (УДЦР), яке є державним, унітарним, комерційним підприємством, засноване на державній власності та створене з метою: забезпечення ефективного користування радіочастотним ресурсом України; створення умов для впровадження та подальшого розвитку телекомунікаційних технологій з використанням радіочастотного ресурсу України тощо [11].

Своєрідним факультативним суб'єктом публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні можна назвати Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення (далі – НРПТР), яка є єдиним органом державного регулювання діяльності у сфері телебачення й радіомовлення незалежно від способу розповсюдження телерадіопрограм і передач [12]. НРПТР є конституційним, постійно діючим колегіальним органом, метою діяльності якого є нагляд за дотриманням законів України у сфері телерадіомовлення та здійснення регуляторних повноважень, передбачених цими законами [13].

Серед суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні не останнє місце посідають окремі правоохоронні органи, зокрема, і Національна поліція України (далі – НПУ), яка, згідно з чинним законодавством, має завдання щодо забезпечення експлуатації та функціонування системи зв'язку НПУ, реалізація яких безпосередньо визначає ефективність публічного адміністрування у сфері зв'язку в країні. Водночас НПУ мають окремі повноваження щодо забезпечення публічної безпеки та порядку за місцем проведення заходу з виявлення та припинення порушення законодавства в галузі зв'язку, виявлення ознак правопорушень у галузі зв'язку, про що ми окремо зазначали у своїх попередніх публікаціях.

Певну роль в публічному адмініструванні у сфері зв'язку в Україні відіграє також Акціонерне товариство “Укрпошта” (далі – Укрпошта), яка була створена Мінінфраструктурою шляхом реорганізації (перетворення) Українського державного підприємства поштового зв'язку “Укрпошта”, яке належало до сфери управління Мінінфраструктури та було створене наказом Державного комітету зв'язку України від 15.06.1998 № 93 “Про реорганізацію об'єднання поштового зв'язку “Укрпошта” шляхом реорганізації Українського державного об'єднання поштового зв'язку “Укрпошта””. Основним предметом діяльності “Укрпошти” є, зокрема, забезпечення надання універсальних послуг поштового зв'язку на всій території України тощо [14].

До суб'єктів, які на місцях здійснюють публічне адміністрування у сфері зв'язку в Україні, на наш погляд, можна віднести також місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування, які відіграють не менш вагомую роль у досліджуваній сфері, оскільки мають відповідні покладені на них чинним законодавством повноваження.

Окрему групу суб'єктів у зазначеній сфері посідають також: 1) оператори та провайдери телекомунікацій, а також інші спеціальні суб'єкти, для яких відповідна діяльність виступає основним видом діяльності (наприклад, власник (володілець) кабельної каналізації електрозв'язку та/або постачальники технічних засобів телекомунікацій); 2) споживачі послуг у сфері зв'язку, основна діяльність яким не пов'язана з цією сферою (абоненти, адресати, відправники та отримувачі, клієнти, а також інші фізичні та юридичні особи).

Отже, беручи до уваги зазначене вище, можна зробити висновок, що на сьогодні в Україні функціонує велика кількість суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні, що кінець кінцем призводить до окремих негативних чинників, які гальмують розвиток зазначеної сфери через дублювання повноважень таких суб'єктів та потребують усунення.

Указане дає підстави стверджувати про відсутність єдиної чітко визначеної системи суб'єктів публічного адміністрування у сфері зв'язку в Україні, яку на тепер можна спробувати класифікувати таким чином: 1) держава як суб'єкт влади в особі окремих органів публічного адміністрування у сфері зв'язку, яких можна розділити на суб'єктів: а) загальної компетенції (Президент України, ВРУ, КМУ, Мінінфраструктури, НПУ, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування); б) спеціальної компетенції (Адміністрація Держспецзв'язку, НКРЗІ, УДЦР, НРПТР, АТ "Укрпошта"); 2) оператори та провайдери телекомунікацій, а також інші спеціальні суб'єкти, для яких відповідна діяльність є основним видом діяльності (наприклад, власник (володілець) кабельної каналізації електрозв'язку та/або постачальники технічних засобів телекомунікацій); 3) споживачі послуг у сфері зв'язку, основна діяльність яким не пов'язана з цією сферою (абоненти, адресати, відправники та отримувачі, клієнти, а також інші фізичні та юридичні особи).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Теорія держави та права: навч. посіб / за заг. ред. С.Д. Гусарева, О.Д. Тихомирова. К.: НАВС, Освіта України, 2017. 320 с.
2. Адміністративне право України: навчальний посібник / за ред. проф. В.В. Галунька. Херсон, 2015. 272 с.
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 15.02.2020).
4. Про поштовий зв'язок: Закон України від 4 жовтня 2001 р. № 2759-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2759-14> (дата звернення: 15.02.2020).
5. Про радіочастотний ресурс України: Закон України від 01.06.2000 № 1770-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1770-14> (дата звернення: 15.02.2020).
6. Про телекомунікації: Закон України від 18.11.2003 р. № 1280-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15> (дата звернення: 15.02.2020).
7. Про затвердження Положення про Міністерство інфраструктури України: постанова Кабінету Міністрів України від 30.06.2015 р. № 460. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/460-2015-%D0%BF> (дата звернення: 15.02.2020).
8. Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України: Закон України від 23.02.2006 № 3475-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3475-15> (дата звернення: 15.02.2020).
9. Про затвердження Положення про Адміністрацію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України: постанова Кабінету Міністрів України від 03.09.2014 № 411. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/411-2014-%D0%BF> (дата звернення: 15.02.2020).

© Zaichko Kostiantyn, 2020

10. Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації: указ Президента України від 23.11.2011. № 1067/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1067/2011> (дата звернення: 15.02.2020).

11. Про Статут державного госпрозрахункового підприємства “Український державний центр радіочастот”: рішення Національної комісії, що здійснює регулювання у сфері зв'язку та інформатизації від 29.01.2019 № 44. URL: <https://www.ucrf.gov.ua/storage/app/sites/1/uploaded-files/Statut-2019.pdf> (дата звернення: 15.02.2020).

12. Про телебачення і радіомовлення: Закон України від 21.12.1993 № 3759-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12> (дата звернення: 15.02.2020).

13. Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення: Закон України від 23.09.1997 № 538/97-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/538/97-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення: 15.02.2020).

14. Статут Акціонерного товариства “Укрпошта”: наказ Міністерства інфраструктури України від 14.12.2018 № 611. URL: https://www.ukrposhta.ua/doc/statutory-documents/Statut_Akcionernogo_tovarystva_Ukrposhta_data%20oprylyudnennya_21.12.2018.pdf (дата звернення: 15.02.2020).

REFERENCES

1. Teoriia derzhavi ta prava. “State and Law Theory”: manual / eds S.D. Husarivna, O.D. Tykhomyrova. K.: NAAS, Education of Ukraine, 2017. 320 p. [in Ukrainian].

2. Administrativne pravo Ukraini. “Administrative Law of Ukraine”: manual / ed. prof. V.V.Halunko. Kherson, 2015. 272 p. [in Ukrainian].

3. Konstitutsiia Ukraini vid 28.06.1996 № 254k/96-VR. Constitution of Ukraine of June 28, 1996 No. 254k / 96-VR. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

4. On Postal Service: Law of Ukraine of October 4, 2001 No 2759-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2759-14> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

5. On the Radio Frequency Resource of Ukraine: Law of Ukraine of 01.06.2000 No 1770-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1770-14> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

6. On Telecommunications: Law of Ukraine of 18.11.2003 № 1280-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

7. On Approval of the Regulation on the Ministry of Infrastructure of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated June 30, 2015. No 460. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/460-2015-%D0%BF> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

8. On the State Service of Special Communication and Information Protection of Ukraine: Law of Ukraine of February 23, 2006 No 3475-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3475-15> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

9. On Approval of the Regulation on the Administration of the State Service for Special Communications and Information Protection of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine No 411 of September 3, 2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/411-2014> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

10. On the National Commission for State Regulation in the Field of Communication and Informatization: Presidential Decree of 23.11.2011. No 1067/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1067/2011> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

11. On Television and Radio Broadcasting: Law of Ukraine of December 21, 1993 No 3759-XII. URL: <https://www.ucrf.gov.ua/storage/app/sites/1/uploaded-files/Statut-2019.pdf> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

12. On Television and Radio Broadcasting: Law of Ukraine of December 21, 1993 No 3759-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3759-12> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

13. On the National Council of Ukraine for Television and Radio Broadcasting: Law of Ukraine of 23.09.1997 No 538/97-VR. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/538/97-%D0%B2%D1%80#Text> (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

14. Statut of Joint-Stock Company “UkrPoshta”: Order No 611 of the Ministry of Infrastructure of Ukraine dated 14.12.2018. URL: https://www.ukrposhta.ua/doc/statutory-documents/Statut_Akcionernogo_tovarystva_Ukrposhta_data%20oprylyudnennya_21.12.2018.pdf (Date of Application: 15.02.2020) [in Ukrainian].

Zaichko Kostiantyn,
Postgraduate, Head of the Department,
State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0001-5987-3197

SUBJECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN COMMUNICATION SPHERE IN UKRAINE

In the paper, on the basis of the analysis of the current legislation of Ukraine, the issue of determination of the main subjects of public administration in the sphere of communication in Ukraine is considered. It is emphasized that the pressing question nowadays is to create an effective information and telecommunication infrastructure as one of the main factors for maximizing consumer demand for telecommunication services, as well as to create favorable organizational and economic conditions for attracting investments, to increase services and improve their quality, development, and modernization of communication networks.

It is noted that today there are a large number of public administration entities in the sphere of communications in Ukraine, which eventually leads to some negative factors that hinder the development of the mentioned sphere due to the duplication of powers of such entities and require elimination. The author draws attention to the lack of a single well-defined system of public administration entities in the sphere of communications in Ukraine and tries to classify the specified entities of a single clearly defined system of public administration entities in the sphere of communications in Ukraine: 1) the state as a subject of power represented by separate public administration bodies in the sphere of communication, which can be divided into subjects: a) general competence (President of Ukraine, Verkhovna Rada of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, Ministry of Infrastructure of Ukraine, National Police of Ukraine, local state administrations and local governments); b) special competence (Administration of the State Service for Special Communication and Information Protection of Ukraine, National Commission for State Regulation in the Sphere of Communication and Informatization, Ukrainian State Center for Radio Frequencies, National Council of Ukraine for Television and Radio Broadcasting, Joint-Stock Company “UkrPoshta”); 2) telecommunication operators and providers, as well as other specialized entities for which the relevant activity is the main activity (for example, the owner of telecommunication cable ducts and / or telecommunication equipment providers; 3) consumers of services in the field of communication, the main activity of which is not related to this field.

Keywords: communication, telecommunications, public administration, entities, radio frequency resource.

Отримано 19.02.2020

© Zaichko Kostiantyn, 2020